

21 B 2021
Vogelenzang
Zondag 22 Augustus 2021

1. In het tweede boek van zijn sciencefiction-trilogie, *Perelandra*, schreef C.S. Lewis over een paradijs die door het kwaad wordt verleid. Maar in plaats van een tuin van Eden schets C.S. Lewis een planeet met een enorme zee waarop drijvende eilanden zijn. De golven op die planeet zijn zo groot dat de drijvende eilanden met de deining op en neer gaan. Soms ligt een heel eiland op de bodem van de zee en is de oceaan als een muur. Iedereen op het eiland zou niets anders kunnen zien dan het eiland of de zee. Soms ligt een heel eiland op de top van de golven, en een bewoner kijkt naar buiten en ziet de wereld net zoals iemand hier op aarde de wereld zou kunnen zien vanaf de top van de Mount Everest. Alles op *Perelandra* is prachtig. Er zijn dolfijnen en vissen in de zee die water in de kleuren van de regenboog spuiten. De drijvende eilanden zijn weelderig en groen. Het fruit op de eilanden is zo lekker dat de eerste neiging die men heeft nadat hij of zij een hap heeft genomen, om er meer van te eten en gelijk zoveel mogelijk ervan te plukken.

Een ontdekkingsreiziger van de aarde genaamd Ransom landt op een van die eilanden op een reis waarvan hij denkt dat Venus is. Hij vindt veel meer dan hij had verwacht. Nadat hij zich heeft aangepast aan zijn eiland, ziet Ransom in het verre water een menselijke vorm. Terwijl zijn eiland dichterbij komt, ziet hij dat het een vrouw is die van eiland naar eiland reist op de rug van dolfijnen. Zij is lang. Ze is mooi. En ze is groen. Hij zou later leren dat ze Trindiri was, de koningin van de planeet. Alles lijkt ideaal, maar dan ziet Ransom een draak door de lucht vliegen. Hij realiseert zich dat deze wondere wereld wordt aangevallen door de krachten van het kwaad. "Waarom slaap je op dit drijvende eiland?" roept de draak naar de mooie groene dame. "Omdat God ons heeft gezegd op Hem te vertrouwen", antwoordt ze. "Maar je zou veel veiliger zijn als je op vast land staat in plaats van op een drijvend eiland", reageert de duivel. "Kijk, daar is een continent. Het drijft niet, het ligt daar gewoon. Waarom riskeert u alles door op God te vertrouwen. Je moet op vaste grond slapen."

En dus schets C.S. Lewis het oude dilemma van de mens: vertrouwen op wat hij of zij ziet of op God te vertrouwen. Vertrouwen op het spirituele dat niet kan worden gezien, of vertrouwen op het fysieke waarop onze ogen zich kunnen concentreren.

2. We mogen zeggen dat de leerlingen van de Heer als de bewoners van *Perelandra* worden voorgesteld. Ze luisterden graag naar de woorden van de Heer. Ze vonden het heerlijk om de warmte van Zijn Aanwezigheid te ervaren. Ze hadden net het brood gegeten dat Hij vermenigvuldigde. Ze hadden Hem mensen zien genezen. Ze hadden over Zijn Koninkrijk gehoord. Wat nog beter was, ze hadden gehoord dat Hij hen riep om leiders in Zijn Koninkrijk te zijn. Maar nu had Jezus hun een leer gegeven die van hen een absoluut vertrouwen in Hem eiste, hun absolute geloof in Hem: Hij vertelde hun dat Hij het Brood des Levens was. Hij vertelde hen dat ze Zijn Vlees moesten eten en Zijn Bloed moesten drinken om eeuwig leven te hebben.

Voor sommige van hen was dit te moeilijk om te accepteren. Ze verlieten het eiland van vertrouwen. Ze verlieten Jezus en keerden terug naar hun vorige leven. Maar Jezus zou geen van zijn woorden intrekken. Hij zou de waarheid niet in gevaar brengen. "Wilt ook gij soms weggaan?" vraagt Hij aan de Twaalf. "Heer, naar wie zouden wij gaan? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven. En wij geloven en weten dat Gij de Heilige God zijt" antwoordde Petrus. En met die geloofsbelijdenis blijft Petrus op het drijvende eiland van hoop en geloof. Hij wist met zijn zintuigen niet hoe het mogelijk is voor Jezus om Zijn Lichaam en Bloed te geven voor het voedsel dat ze nodig zouden hebben voor de reis naar God. Petrus wist het niet met zijn zintuigen, maar hij wist met zijn hart dat alles mooi was bij Jezus en dat het oneindig dwaas zou zijn om op de zintuigen te vertrouwen in plaats van op de Heer te vertrouwen.

3. We zijn geroepen om in de Heer te geloven, op Hem te vertrouwen. We zijn geroepen om op het drijvende eiland van het geloof te blijven. We zijn geroepen tot geloof. Het is heel normaal dat we periodes doormaken waarin we twijfelen aan de leringen van de Heer. Het is heel normaal dat we op de materiële wereld van onze zintuigen willen staan en de nieuwe wereld van het spirituele negeren.

Wanneer dit soort twijfels bij ons opkomt zullen we even stilstaan en nadenken over de gaven van de Heer. We moeten nadenken over onze Heer, over de wonderen die Hij biedt die onze verbeelding te boven gaan, te mooi om waar te zijn, maar ja, ze zijn waar. We denken aan de vrede die we hebben als we met Hem verenigd zijn en de chaos die we hebben als we ons van Hem afkeren. En dus vertrouwen we volledig op de Heer.

En dus geloven we. We geloven in dat wat we niet zien. Wij geloven in de Heer, in zijn liefde en in zijn leer. Diep in ons, diep in ieder van ons is er de Stem van het Geloof die ons aanspoort om samen met Petrus uit te roepen: "Ik zal niet weggaan, Heer. U alleen hebt de woorden van eeuwig leven."